

Sygn. akt IV KK 502/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Małgorzata Gierczak

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Zbigniewa Siejbika,

w sprawie **D. R. G.-H.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 6 grudnia 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

na niekorzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w M.

z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt II K [...],

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L. jako Sądowi I instancji.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w M., wyrokiem łącznym z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt II K [...], po rozpoznaniu wniosku D. H., skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Wojewódzkiego w L. z dnia 4 kwietnia 1996 r., sygn. akt IV K 524/94 za przestępstwo z art. 201 d.k.k. i innych w zw. z art. 10 § 2 d.k.k. i art. 60 §

1 d.k.k. w zw. z art. 58 d.k.k. popełnione w okresie od 8 lutego 1992 roku do 4 września 1992 r. na karę 5 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 15.000 zł oraz za czyn z art. 168 § 1 d.k.k. i art. 156 § 2 d.k.k. w zw. z art. 10 § 2 d.k.k. popełniony w dniu 26 kwietnia 1992 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; powyższym wyrokiem połączono kary jednostkowe i wymierzono skazanemu karę łączną 6 lat pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w W. z dnia 27 października 2003 r., sygn. akt II K 2860/01 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od dnia 10 września 1999 r. do dnia 4 października 1999 r. na karę 4 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych po 10 zł. każda, za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 5 stycznia 2001 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 10 zł. każda oraz za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w październiku 2000 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po 10 zł. każda; powyższym wyrokiem połączono orzeczone wobec skazanego kary pozbawienia wolności i wymierzono mu karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz połączono jednostkowe kary grzywny orzekając wobec skazanego karę łączną grzywny w wymiarze 540 stawek dziennych po 10 zł. każda;

III. Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 21 lutego 2011 r., sygn. akt V K 61/11 roku za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 9 lipca 2008 r. do 22 lipca 2008 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w W. z dnia 9 listopada 2011 r., sygn. akt II K 336/10 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 8 do 9 lipca 2008 r. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po 10 zł. każda;

V. Sądu Rejonowego w G. z dnia 14 stycznia 2014 r., sygn. akt II K 305/11 za ciąg przestępstw obejmujący występki z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 3 sierpnia 2010 r. do 17 sierpnia 2010 r. i od 16 lipca 2010

r. do 17 września 2010 r. na karę roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 zł. każda;

VI. Sądu Rejonowego w M. z dnia 13 czerwca 2014 r., sygn. akt II K 106/14 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 19 czerwca 2008 r. do 22 lipca 2008 r. na karę roku pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 4 lipca 2008 r. do 11 lipca 2008 r. na karę roku pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od 22 maja 2008 r. do 3 czerwca 2008 r. na karę roku pozbawienia wolności; powyższym wyrokiem połączono kary jednostkowe i wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat.

1. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego D. H. wyrokami opisanymi powyżej w punkcie III, IV i V i w ich miejsce wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) połączył kary grzywny orzeczone wobec skazanego D. H. wyrokami opisanymi powyżej w punkcie IV i V i w ich miejsce wymierzył skazanemu karę łączną grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 10 zł.;

3. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. oraz art. 607f k.p.k. zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej punkcie 1 wyroku:

a) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt V K 61/11 od dnia 14 lutego 2010 r. do dnia 21 lutego 2011 r.;

b) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 305/11 od dnia 20 marca 2013 r. do dnia 30 października 2013 r. i od dnia 31 października 2013 r. do dnia 14 stycznia 2013 r.;

4. na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej grzywny orzeczonej punkcie 2 wyroku karę grzywny wykonaną w sprawie o sygn. akt II K 305/11 w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 zł każda;

5. orzekł, że w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym wyroki opisane powyżej w punkcie III, IV i V podlegają odrębnemu wykonaniu;
6. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w pozostałym zakresie;
7. zwolnił skazanego w całości od obowiązku zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Wyrok Sądu I instancji nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się 8 grudnia 2016 r.

Kasację od tego wyroku łącznego wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w całości, na niekorzyść skazanego D. R. G.-H., zarzucił:

1. „rażące naruszenie przepisu prawa procesowego, to jest art. 569 § 2 k.p.k. polegającego na wydaniu orzeczenia w przedmiocie wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy w M. w sytuacji, gdy jednym z wyroków będących przedmiotem badania był wyrok Sądu Wojewódzkiego w L., sygn. akt IV K 524/94, a tym samym właściwym do wydania wyroku łącznego był sąd wyższego rzędu, co stanowi bezwzględną przesłankę odwoławczą, określoną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.;
2. rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku łącznego naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 607e § 1 i § 3 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k., polegającego na połączeniu kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 21 lutego 2011 r., w sprawie V K 61/11, Sądu Rejonowego w W. z dnia 9 listopada 2011 r., w sprawie II K 336/10 i Sądu Rejonowego w G. z dnia 14 stycznia 2014 r., w sprawie II K 305/11 i orzeczeniu kary łącznej w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności, pomimo tego, że podstawę przekazania do Polski skazanego D. R. H. (obecnie G. – H.), w wyniku wykonania europejskiego nakazu aresztowania, nie stanowiły dwa wymienione, jako pierwsze orzeczenia, a wyłącznie skazanie w sprawie o sygn. II K 305/11, zaś skazany nie zrzekł się prawa specjalności, w konsekwencji czego, brak było warunków do połączenia skazań w wymienionych sprawach”.

Podnosząc takie zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do Sądu Okręgowego w L., w celu ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wniesiona przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego w zakresie zarzutu rażącego naruszenia przepisu prawa karnego procesowego, tj. art. 569 § 2 k.p.k. stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k. jest zasadna, gdyż w sprawie w przedmiocie wydania wyroku łącznego orzekł Sąd Rejonowy w M., a więc sąd niższego rzędu, pomimo iż należała ona do właściwości Sądu Okręgowego w L., czyli sądu wyższego rzędu.

Słusznie podnosi skarżący w kasacji, że skoro Sąd Rejonowy w M., orzekając w dniu 30 listopada 2016 r. w przedmiocie wyroku łącznego w sprawie o sygn. II K [...], w komparycji wyroku uwzględnił wyrok Sądu Wojewódzkiego w L. z dnia 4 kwietnia 1996 r., sygn. IV K 524/95, to oznacza, że poddał go ocenie prawnej przy wydawaniu tego zaskarżonego wyroku. Świadczy o tym również podjęta na mocy art. 572 k.p.k. decyzja o umorzeniu postępowania w tym zakresie, do czego uprawniony był jedynie, zgodnie z treścią art. 569 § 2 k.p.k. sąd wyższego rzędu (por. wyroki SN: z dnia 17 marca 2010 r., IV KK 271/09, OSNKW z 2010, z. 7, poz. 64 i z dnia 12 lipca 2012 r., V KK 178/12, LEX nr 1219304).

W związku z tym, Sąd Najwyższy uwzględniając kasację, uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L., jako sądowi właściwemu do wydania wyroku łącznego w takim układzie procesowym, jaki został wskazany przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym wyroku łącznym.

Z uwagi na treść art. 436 k.p.k., Sąd Najwyższy ograniczył rozpoznanie kasacji tylko do tego uchybienia, gdyż jego rozpoznanie jest wystarczające do wydania wyroku. Jednakże ponownie rozpoznając sprawę, sąd winien uwzględnić przy wydawaniu wyroku łącznego zakres stosowania zasady specjalności sformułowanej w art. 607e § 1 k.p.k., na co słusznie zwraca uwagę skarżący w kasacji (por. wyrok SN z 14 stycznia 2014 r., V KK 357/13, OSNKW z 2014, z. 8, poz. 61).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

